

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐπικαίριως, μὲ τὴν περὶ μεταβολῆς τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς συζήτησιν, ἔξεδωκεν τὸ περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι κρατοῦντος Κοινοβουλευτικοῦ δικαιου περισπούδαστον ἔργον τοιοῦ διασκεκυμένος ὑφηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τέως βουλευτῆς κ. Ἡλίας Ζέγγελης. Ὁγκώδης δ Α'. τόμος πραγματεύεται πλεισταὶ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν Βουλὴν καθ' ἐστὴν ἔξεταζομένην, ἵνα τὸ τῆς συγκροτήσεως αὐτῆς, τὸ τοῦ ἐλέγχου, τῆς νομοθετήσεως κ.λ.π. Διὰ τοὺς Ἑλληνας, τοὺς πολιτικομανεῖς, ἡ μελέτη τοῦ κ. Ζέγγελη εἶναι ἔξωχος διαφωτιστική. Μὲν σαφῆνειαν καὶ ἀκρίβειαν, ἀριθμένος πολύτιμος ἐφόδια καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι κοινοβουλευτικῆς δράσεως, καὶ ἐκ τῆς ἴδιας πείρας, καὶ ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, θέτει ὑπὸ συζήτησιν ὅλα τὰ ζητήματα τὰ σχετικό μενα μὲ τὶς σώμα τῆς Βουλῆς καὶ δίδει λύσιν ἐπαρκῶς δικαιολογημένην καὶ συνάδουσαν πρὸς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαιού.

Τὸ θέρος ἤλθε καὶ εἰς κώδων κινδύνου πένθιμος ἥ-
χει εἰς τὰς ψυχάς μας. Ἡλθεν ἡ ἐποχὴ ἐνὸς ἀπαι-
σίου ἁδίου τῶν χωρικῶν, τοῦ νὰ καίουν τὰ δάση.
Ως ἀντίδοτον ἔρχεται ἐν βιβλίον, τὸ δόπον μὲ ἐν-
θουσιασμὸν καὶ ἐπιστημονικὲν φῶς συνέγραψε δ ἀρι-
στος τῶν νεαρῶν δασολόγων μας κ. Πέτρος Κοντός.
Θέμα αὐτοῦ τὰ Δάση καὶ δ ποδιτιδύδης ἴδιᾳ ἐν
Ἑλλάδι.

Ἐίναι μία θαυμασία αἰσθητικὴ μελέτη, δίδουσα δλὴν τὴν ἰδεώδη σγεδὸν εἰκόνα τὴν θελκτικὴν τοῦ δάσους. Ἄλλα καὶ ὑπὸ πρακτικὴν ἔποφιν ἡ μελέτη τοῦ κ. Κοντοῦ είναι ἀξία πολλῆς προσοχῆς διότι πραγματεύεται τὰ περὶ τῶν Ἑλλ. δασῶν καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ τῆς προστατευτικῆς, μὴ παραλείπων καὶ ἴστορικὴν ἀνασκόπησην τῶν δασῶν. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Κοντοῦ τὸ δόπον γαραντηίζει μεγάλη πρωτοτυπία δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ εἰς εὐρύτερον κύκλον ἀναγνωστῶν, ἀφοῦ πρόκειται καὶ περὶ τῆς σκοπιμοτέρας ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου γρηγοριοποιήσεως τοῦ ἀνεκτικῆτου αὐτοῦ δώρου, τὸ δόπον καλεῖται δάσος.

‘Ημερολόγιον τῷ Ἐθνικῷ Φιλανθρωπικῷ καταστημάτων ἐν Κ. πόλεις, ἔτος Β'. 1906. Καὶ ἐνέτος ἔξεδόθη ὄγκωδες καὶ φιλόκαλον τὸ Ἡμερολόγιον, ὅπερ ἔκδιδει ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κ. πόλεως. ‘Ο τόμος περιέχει πολυτίμους πληγορορίας περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλ. μητροπόλεων, στατιστικῶν πίνακας, κανονισμούς ἐκκλησιαστικούς, ἀρθρον περὶ τῆς Μ. σχολῆς τοῦ Γένους, εἰς δὲ τὸ φιλολογικὸν μέρος συνειργάσθησαν οἱ κ.λ. Παπαδιαμάντης, Μωραϊτίδης, Ἀποστολίδης, Βλαχογιάννης, Ἰωαννίδης, Δε - Βιάζης, Χρηστοδασίλης, Ζωηρός, Δαμπάκης, Κωνσταντίνης, Παπαντωνίου, Καρολίδης, Παγανέλης, Κωνσταντόπουλος, Ζησίου, ‘Αννινος κ.λ π:

‘Ωραιόταται εἰκόνες κοσμοῦ τὸν τόμον, ἀφορῶσαι τὴν ἐν Κ. πόλεις παντοειδῆ κίνησιν. Ἡ ὑπόστητης τοῦ ἔργου ἐπιβάλλεται καὶ διὰ τὸν πλούσιον τῆς ψήλης καὶ διὰ τὸν ἔθνικὸν σκοπόν. Χαρτόδετον δρ 7.

‘Εορταστής. (77 βιβλίον τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὡφελίμων βιβλίων) ὑπὸ Γ. Παπαγεωργίου. Περιέγει σύντομον ἴστοριαν καὶ ἔξηγησιν ἐκάστης τῶν ἐπιστημοτέρων ἔορτῶν τῆς δριθοδόκου Ἐκκλησίας. Προσεχῶς «Ἡ Φυματίωσις» κατὰ μετάφρασιν Μ. Θαλή καὶ «Ἡ τομὴ τοῦ Σονδεῖ» ὑπὸ Γ. Μπουκουβάλα.

Greece. Painted by J. Fulleylove. Described by

J. Clymont. Μία ἀπὸ τὰς ώραιοτέρας μελέτας ἐν Ἀγγλικῇ γλώσσῃ περὶ Ἑλλάδος. Τὸ βιβλίον, πολυτελοῦς ἐκδόσεως, κοσμοῦ 75 ἔγγρωμοι εἰκόνες μνημείων, ἀπόψεων κ.λ.π. Φρ. 25.

‘Ἀπὸ τὸ Βερολίνον ὁ κ. Δ. Καραχάλιος, ὁ γνωστότερος μὲ τὸ φευδώνυμον Δάμπρος Ἀστέρης, μᾶς ἀπέστειλε ἐν ποιητικὸν δῶρον, μὲ τὸν συμβολικὸν τίτλον «Ἀπὸ τὸς Γέρους τῶν ωνθμῶν». Τὸ ξεφύλλισμα τοῦ βιβλίου, ἢ μᾶλλον ὁ στρέβιλος τῶν ρυθμῶν πείθει τὸν ἀναγνώστην. ὅτι δέν θὰ παρασυρθῇ εἰς ρητορικοὺς γειμάρους ἢ εἰς ἀκατανόητα παραληρήματα. ‘Ο ποιητὴς ἔχει φαντασίαν, —περὶ παντὸς φαντασίαν —μία ἐλαφρὰ μελαγχολία περιβάλλει τοὺς στίχους του, μία προσπάθεια διαφανίσται ἡπως ἀρθρ., ὅσον τὸ δυνατόν, ὑψηλότερα; ἀλλὰ δὲν ἔχανεμιζεται. Τὰ ποιηματά του εἰναι ὕμνοι, μᾶλλον προσφωνήσεις πρὸς τὴν φαντασίαν, τὸν ρυθμόν, τὸν ἔρωτα, τὴν γῆν κ.λ.π. Δὲν ἀπευθύνονται εἰς τὴν καρδίαν ἔχουν κέντρον περὶ ὁ στρέφονται: τὸν γοῦν. Μία ἀρμονία διευθύνει τοὺς στίχους, καίτοι οὐτοὶ εἰσὶν ἐλεύθεροι, ἐλευθερία δὲ εἰς τὸν στίχον σημαίνει πολλάκις ἀπειθαρχίαν πρὸς τὴν μουσικὴν τοῦ λόγου.

‘Ο ποιητὴς είναι λάτρης τῆς δημοτικῆς ποιήσεως, παρ’ ἃς δανείζεται συγνά δρόσον. καὶ ἴδια λάτρης τοῦ Ἀκριτικοῦ κύκλου. Ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν «Ἀργυρῶν μιλησάτων» τὸ γαλασμένο σηητικό κάμνει τὸν ἀναγνώστην νὰ λησμονῇ τὸν γρυσσὸν τῆς σωτῆς, εὐχαρίστως δὲ ἀναγινώσκονται αἱ ησσονος ἐπιβολῆς «Μετρημένες στιγμές». Εἰς τὴν γλωσσικὴν περιβολὴν παρατηροῦνται κάπου—κάπου ἀκαλαισθητοὶ λέξεις καὶ ἐλάχισται εύτυχῶς πεζαὶ ἔχρασεις, αἴτινες ἀποροῦνται περὶ πῶς διέφυγον τὴν καλαισθησίαν τοῦ ποιητοῦ. ὡς λ.χ. αἱ λέξεις: καταφύγιον, λογγίτης, φουσκαλίδια, βουλκάνι. καταποτήρας, ἡδονικόστρωτα μεθύσια, ἀκροτέπη, φωτάρη, κάγκελα, συμμάχους, βράσιμο, ἀκτίνα σκοτεινή, ἀκατάβλητη, σκεβάση, χλερτο κ.λ.π.

‘Ο κ. Η. Παπαχατζῆς ἔξεδωκεν εἰς ὄγκωδη ἐκ 450 σελίδων Λόγους, Διαλεξίες, Μελέτας καὶ Αοδία ἐκπαιδεύτικά, ἔθνικά, ἴστορικά, φιλολογικά κ.λ.π. ‘Ο τόμος ἀποτελεῖ μίαν ἐγγασίαν, ἡ δοπιά τιμᾶ τὸν φιλόπονον καὶ τολυμαθή ἀγορητήν καὶ συγγραφέα.

‘Ο νίδις τοῦ ἀειμνήστου Ἀνδρέου Λασκαράτου ἔξεδωκεν εἰς β' ἔκδοσιν τὰ Διάφορα Στιχουργήματα τοῦ πατρὸς του, δοτικά ὑπῆρξεν δὲ ἰδιορρυθμούτερος στιχυρικὸς ποιητὴς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Τὸ ποιητικὸν ἔργον τοῦ Λασκαράτου, δοτικά ἀποτελεῖ ἰδιάζουσταν καὶ ἐνδικεφέρουσαν μορφὴν ἐν τῇ ἴστορίᾳ τῆς Ἑλλ. φιλαλογίας, διὰ τὸ ἐλευθερόστομον, τὸ κεφαληγνιακὸν γλωσσικὸν ἔδυμα καὶ τὴν εἰρωνα εύφυιαν, εἰνε ἥδη γνωστόν. Η β' ἔκδοσις δίδει ἀφορμήν, ὅπως καὶ πάλι ἀπολαύσωσιν οἱ ἀναγνῶσται τὸ ὄρατούτερον ἀπὸ τὰ γαριτωμένα καὶ εὕθυμα ἔργα τοῦ Λασκαράτου.

Δελτίον τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων ἥθοποιῶν. Θά ἔκδιδεται κατὰ τριμήνιαν.

A. Beaunier. *L'Art de regarder les tableaux.*
Μετὰ 69 εἰκόνων Φρ. 10.

H. Detouche. *Peintres de la femme intégrale.*
Περιλαμβάνει περὶ τῶν ζωγράφων Fel. Rops καὶ H. Willete.

J. de Barthold. *Daniel Vierge, dessinateur et graveur.*